

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2393/2024
15.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији су пуномоћници Жељко Маровић и Марко Маровић, адвокати из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Покрајински фонд Нови Сад, чији је пуномоћник Владимир Николић, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 717/24 од 21.05.2024. године, у седници одржаној 15.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 717/24 од 21.05.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 717/24 од 21.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 608/23 од 05.03.2024. године, ставом првим изреке одбачена је тужба у делу захтева којим је тужила тражила да се тужени обавезе да је врати на радно место „... у Покрајинском фонду – у ... Покрајинског фонда“ или друго одговарајуће место, ставом другим изреке усвојен тужбени захтев и ставим трећим изреке поништен анекс број 11. уговора о раду од 26.10.2011. године који је потписан 04.05.2023. године а ставом четвртим изреке обавезан је тужени да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 155.250,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 717/24 од 21.05.2024. године усвојена је жалба и преиначена у усвајајућем делу првостепена пресуда тако што је одбијен захтев тужиле да се поништи анекс број 11 од 20.04.2023. године, уговора о раду од 26.10.2011. године као и да се обавезе тужени да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 155.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, обавезана је тужила да туженој накнади трошкове првостепеног парничног поступка у износу од 129.350,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате и одбијен захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 10/23), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС, број 10/23) Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној на основу члана 404. став 1. ЗПП, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном правноснажном пресудом је поништај анекса уговора о раду којим је тужила премештена на друго радно место. Побијана пресуда заснована је на утврђењу да не постоје пропусти туженог, послодавца у поступку који је претходио закључењу спорног анекса уговора о раду те да је премештај тужиле био условљен потребама процеса рада и организације рада код туженог у оквиру важећег Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији послова туженог. Имајући у виду да се ревизијом тужиле оспорава утврђено чињенично стање а да је побијана одлука о основаности тужбеног захтева заснована на примени одговарајућих одредаба материјалног права произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 441. ЗПП Врховни суд је оценио да ревизија тужиле није дозвољена.

Поднетом тужбом тужила тражи поништај анекса уговора о раду којим је распоређена на друго радно место. Одредбама Главе XXIX Закона о парничном поступку прописан је поступак у парницама из радних односа и чланом 436. прописано да ако у одредбама ове главе није другачије прописано у парницама из радног односа сходно се примењују остале одредбе овог закона. Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Како је у конкретном случају предмет тужбеног захтева поништај анекса уговора о раду којим је тужила распоређена на друго радно место, то се у конкретном не ради о спору о заснивању, постојању или престанку радног односа због чега, сходно цитираној законској одредби ревизија у овој парници није дозвољена јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Ревизија тужиле није дозвољена ни по одредби члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП која прописује да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио одлуку и одлучио о захтевима странака. Ово из разлога што правно дејство посебне норме из члана 441. ЗПП искључује примену наведеног општег правила о дозвољености ревизије због преиначења.

На основу изложеног, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић